

'വുർആൻ' 'കിതാബ്'

‘വുർആൻ’, ‘കിതാബ്’ എന്നീ പേരുകളുടെ പരസ്പര പൊരുത്തത്തെക്കുറിച്ച്

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي لِلّٰتِي هِيَ أَفْوَمْ

‘ഈ വുർആൻ ഏറ്റവും ചൊല്ലായതിലേക്ക് മാർഗ ദർശനം ചെയ്യുന്നു’ (ഇൻ‌ഗാഅം:9)

الْمُهَمَّ دِلْكَ الْكِتَابُ لَا رَبَّ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ

‘അലിഹ് - ലാം - മീം. ഈ അല്ലാഹുവിൽസ് ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഇതിൽ സന്ദേഹമില്ലാത്തെന്ന. ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനമായാൽ ഇത്’ (ബഖരി: 1,2).

മുഹമ്മദ് നബി(സ)യ്ക്ക് അവതീർണ്ണമായ ഗ്രന്ഥത്തിന് അല്ലാഹു അതിൻ്റെ പ്രകൃതിയെ സാവിശേഷം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രണ്ട് പേരുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്: ‘വുർആൻ’ രണ്ട്: ‘കിതാബ്’.

ഈ രണ്ടുപേരുകളിലും അല്ലാഹുവിൽസ് വചനത്തിന്റെ ചില യുക്തികൾ പ്രകാശിതമാകുന്നതായി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

1) അല്ലാഹുവിൽസ് വചനത്തെ ‘വായന’, ‘ലേവനം’ എന്നീ രണ്ടു മാധ്യമങ്ങളിലുടെ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2) പ്രമാണങ്ങളും രേഖകളും സംരക്ഷിക്കാനും സുക്ഷിക്കാനുമുള്ള ഏറ്റവും മുഖ്യമായ രണ്ടുമാധ്യമങ്ങളാണ് ‘വായന’യും ‘ലേവനം’യും. ഒരു പ്രമാണം അമവാരേവ സുക്ഷിക്കാനെമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ അത് ആദ്യം വായിക്കുകയും, തുടർന്ന് മനസ്പാദമാക്കുകയും പിന്നീട് അത് എഴുതിവെക്കുകയും, മറന്നുപോയാൽ എഴുതിവെച്ചത് നോക്കി ഓർമ്മപൂര്വകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്ലിംക്കെഴു സംബന്ധിച്ചേട്ടേതാളം വുർആൻ ഒരേ സമയം വളരെ മഹിക്കവും മഹത്തരവുമായ പ്രമാണമാണ്. ‘വായന’ ‘ലേവനം’ എന്നീ രണ്ടുമാധ്യമങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ അല്ലാഹു സഹാബികളെ തോന്തി സ്ഥിച്ചു. നബി(സ)യുടെ ജീവിതകാലത്ത് സഹാബികൾ വുർആൻ എഴുതിസുക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല, മനസ്പാദമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ രീതി നൃറാണ്ടുകളായി

മുസ്ലിംകൾ തുടർന്നുപോരുന്നു. ഇതിനായി മുസ്ലിംമാർവെവനവും മുദ്രണവും പ്രസിദ്ധീകരണവും നടത്തിവരുന്നു. മനസ്പാദം ലിഖിത മുസ്ലിംമാരി ഒരുപ്പുവരുത്തുന്നു. വുർആൻ മനസ്പാദകൾ പാരായണം ചെയ്യുന്നോൾ കേൾക്കുന്നയാൾ അത് വുർആനുമായി ഒരുപ്പുവരുത്തുന്നു. ഇതേപോലെ, ലിഖിത മുസ്ലിംമാർവെവനംവുമായും ഒരുപ്പുവരുന്നു. ലിഖിത മുസ്ലിംമാർവെവത്തോടു ഹാഫ്ിളുകൾ സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തുന്നു. പാരായണം ചെയ്യുപ്പെടുന്നത് ലിഖിതവുമായും, ലിഖിതം പാരായണം ചെയ്യുപ്പെടുന്നതുമായും ഒരുപ്പുവരുത്തുന്നു എന്നു ചുരുക്കം. ഈ നൃറാണ്ടുകളായി മുസ്ലിം ലോകത്ത് തുടർന്നുപോരുന്ന പ്രക്രിയയാണ്. ലോകത്ത് വിശ്വാസ വുർആൻ ഒഴികെ മറ്റാരുപ്രമാണത്തിനും ഈ രണ്ടു മാധ്യമങ്ങൾ - വായന, ലേവനം - ഇളിയം ഒരുപ്പുവന്നിട്ടിരുന്നുതെന്ന പറയാം.

3) വായന, ലേവനം എന്നീ മാധ്യമങ്ങൾ വുർആനെ രണ്ടു രൂപങ്ങളിലും ക്രോധിക്കുന്നു.

قراءة (വായന) എന്ന പദം ﴿ قراءة ﴾ (ക്രോധിക്കരണം) എന്നതിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നമായതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഫാരിസ് ‘മുഅഞ്ജലി’ൽ എഴുതുന്നു:

قرئَ: أصل صحيح بدل على جمع واجتمع

قرئَ എന്നത് ക്രോധിക്കരണം, സമേഖതന്നു എന്നീ ആശയത്തെ ദേഹാതിപ്പിക്കുന്നു.(1) قراءة ﴿ قراءة ﴾ എന്നതിന്റെയും അർത്ഥം ഈ തന്നെ.(2) ക്രോധിക്കരണം, തമിൽ ചേർക്കാൻ എന്ന ആശയം വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നോൾ ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നോൾ നാം അതിലെ അക്ഷരങ്ങളെയും പദങ്ങളെയും തമിൽ ചേർത്താണ് വായക്കാണ്ഡ മൊണിയുന്നത്. അതായത്, വുർആൻ പാരായണം എന്നത് വുർആനിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെയും പദങ്ങളുടെയും ശബ്ദബന്ധനയാമാണ്.

ഇതേപോലെ, تَبَآءَ (ലേവനം) എന്നത് കെൽക്കൽ

നിന്ന് നിഷ്പന്മാണ്. ടെക്നോളജി, ഫ്രോഡീകരണം, തമിൽ ചേർക്കൽ എന്നർത്ഥം. ഇവ്വനുഹാരിസ് ‘മുഞ്ജമി’ൽ എഴുതുന്നു:

الكتبُ: أصل صحيح واحد بدل على جمع شيءٍ إلى شيءٍ
كتبٌ إِنْ كَوْنَاهُ لِهِ مَلِكٌ وَلَهُ مَلِكٌ
എന്ന് അർത്ഥം.(3)

വുർആൻ സുക്തങ്ങൾ എഴുതുന്നുവോൾ ഈ ആശയം ദീക്ഷിക്കുന്നു. വുർആൻ ലേവനവേളയിൽ സുക്തങ്ങളെ അക്ഷരങ്ങളും പദങ്ങളും തമിൽ ചേർത്തു കൊണ്ടാണല്ലോ നാം എഴുതുന്നത്. അതായത്, ലേവന മെന്ത വുർആനിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെയും പദങ്ങളും ദൈഹം ദൃശ്യാനുഭവമായ ഫ്രോഡീകരണമാണ്. തന്റെ പരിശുദ്ധ വചനത്തിന് മേരെ രണ്ടു നാമങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത അല്ലാഹു എത്ര പരിശുദ്ധമാണ്!

അന്ന് എന പദം വുർആനിൽ പലതവണ വനിഠിക്കുന്നു. അകാര (—) തേതാടെയും, ഇകാര (—)തേതാടെയും, ഉകാര(—)തേതാടെയും, ലീചേർന്നും, ലീ ഇല്ലാം തെയും മറ്റും. ഈ പ്രയോഗ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം മുഹമ്മദന്നബി(സ)യ്ക്കെതിരെണ്ടായ അവസാനത്തെ വേദഗ്രന്ഥമായ സാക്ഷാൻ ‘വുർആൻ’ ആണ് അവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശ്യം.

അതേസമയം, പ്രത്യേക്ഷമോ അപ്രത്യേക്ഷമോ ആയ നാമത്തിലേക്ക് ചേർത്തുകൊണ്ട് ത്രാൻ എന്ന് പ്രയോഗിച്ചിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കുർആൻ എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ ദൈവിക ശ്രമം എന അർത്ഥത്തിലുള്ള കുർആൻ അല്ല. ഇങ്ങനെ നാലുതവണ വനിഠിക്കുന്നു.

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ
إِنْ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُورًا

‘താക്കൾ നമസ്കാരം നിലനിർത്തുക; സുരൂന്ന് തെറ്റുന്നതുമുതൽ രാവിശ്രേഷ്ഠ ഇരുക്കുവരെ. പ്രഭാതത്തിലെ വുർആൻ പാരായണവും പതിവാക്കുക. എന്നുകൊണ്ട നാൽ, പ്രഭാതത്തിലെ വുർആൻ പാരായണം സാക്ഷ്യം വിഹിക്കുന്നതാകുന്നു...’ (ഇന്നരാഞ്ഞ:78).

മേൽസുക്തത്തിൽ അഖ്യാനേരത്തെ നമസ്കാരങ്ങളുടെ സമയം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. സുരൂൻ ആകാശത്തുനിന്ന് തെറ്റുന്നത് മുതൽ രാവിശ്രേഷ്ഠ ഇരുക്കുവരെ എന്നത് ഇപ്പൾ, അസ്വർ നമസ്കാരങ്ങളെയും, രാവ് ഇരുട്ടിയത് മുതൽ പ്രഭാതവേളയിലെ വുർആൻ പരായണം വരെ എന്നത് മർബ�ബ്, ഇശാൻ നമസ്കാരങ്ങളെയും, പ്രഭാത വേളയിലെ പാരായണം എന്നത് സുഖ്യൻ നമസ്കാരത്തെയും സുചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ ത്രാൻ എന്നു വിവക്ഷ ‘വുർആൻ’ എന്നല്ല, സുഖ്യർ നമസ്കാരത്തിലെ വുർആൻ പാരായണം എന്നാണ്. തൽസമയത്തെ വുർആൻ പാരായണം മലക്കുകളുടെ സാന്നിധ്യത്താൽ ധന്യമായിരിക്കും എന്ന നബി(സ) വ്യക്തമാക്കിയതായി അഖ്യാനവേറ്റിരിക്കും(ഒ) ഉല്ലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘രാത്രിയിൽ കുറെമലക്കുകളും പകലിൽ വേരെ

കുറെ മലക്കുകളും നിങ്ങളിൽ വന്നും പോയും കൊണ്ടിരിക്കും. അവർ സുഖ്യർ, അസ്വർ നമസ്കാരങ്ങളിൽ സമേജിക്കും. പിന്നീട് രാത്രി നിങ്ങളോടൊപ്പായി രൂന മലക്കുകൾ ആകാശലോകത്തെക്ക് കയറിപ്പോവും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കും -അവനാണ് അവരെപറ്റി എറ്റവും നന്നായി അറിയുക - ‘നിങ്ങൾ എന്തെന്നും അപ്പോൾ ഏതവസ്തിലാണ് വിടേച്ച് പോനിട്ടുള്ളത്?’ മലക്കുകൾ പറയും: ‘അവർ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോണാണ് നേരങ്ങൾ ഇങ്ങനൊട്ട് പോന്നിട്ടുള്ളത്. നേരങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നപ്പോഴും അവർ നമസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു’(3)

لا تُحِرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ إِنْ عَلِيَّنَا جَمْعُهُ وَقَرَانُهُ فَإِذَا
قرآنٌ هَذِهِ فَاتَّبَعَ قُرْءَانَهُ

(പ്രവാചകരെ) ഈ ദിവ്യസന്ദേശം ഉടന്നി ഹൃദി സ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി താക്കൾ നാക്ക് പിടപ്പിക്കേണ്ട തില്ല. അത് ഓർമ്മിപ്പിച്ച് തരേണ്ടതും വായിപ്പിക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ ചുമതലയാകുന്നു. അതിനാൽ നാം അത് വായിച്ചുതരുന്നോൾ താക്കൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക. പിന്നെ അതിന്റെ താൽപര്യം ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണ്ടതും നമ്മുടെ ചുമതലയാകുന്നു’ (വിയാമ: 16-19) ഈ സുക്തത്തിൽ ‘വുർആൻ’ എന പദം ‘ഹു’ എന അവധു (ضمير) തിലേക് ചേർത്താണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ‘വുർആൻ’ എന്നതിൽനിന്ന് വിവക്ഷ ‘അല്ലാഹു ഹു വിശ്രേഷണമായ വുർആൻ’ എന്നല്ല, നബിയക്ക് വുർആൻ ഓതിക്കാട്ടകുന്ന പ്രക്രിയയാണ്.

എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയാമായിരുന്നില്ലാതെ നബി(സ), ജിബ്രീൽ വുർആനുമായി വരുന്നോൾ വുർആൻ മരന്നുപോകുമോ എന്ന് ആശങ്കിക്കുകയും, പ്രയാസത്തോടെ വുർആൻ വാക്കുങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചുള്ളവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ വേണ്ടിബോധിപ്പിന്നും താക്കൾ അത് ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്താൽ മതി എന്ന് ഇവിടെ നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ. മനഃപാദം മാക്കാനായി ധൂതികുട്ടേണ്ടില്ല. ജിബ്രീലിന്റെ പിന്നാലെ പ്രയാസപൂർവ്വം ഉരുവിടേണ്ടതില്ല. അത് ഫ്രോഡീകരിച്ചു തരേണ്ടത് എന്തെന്നും ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. ഓതിത്തരുന്നത് താക്കൾ എറ്റവുചെണ്ണിയാൽ മതി എന്നർത്ഥം. ചുരുക്കത്തിൽ, ‘വുർആൻ’ എന പദം അതിനും ശേഷമുള്ള പദത്തിലേക്ക് ചേർത്തുപറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ വിവക്ഷ അല്ലാഹുഹുവിശ്രേഷ്ഠ വചനമായ വുർആൻ എന്നല്ല. പ്രത്യേകം, ‘വുർആൻ പാരായണം’ എന്നാണ്. ഈ പ്രയോഗം വുർആനിൽ നാലിടങ്ങളിലുണ്ടുള്ളത്. ഇസ്ഗാം അം അധ്യായത്തിൽ രണ്ടും, വിയാമഃ അധ്യായത്തിൽ രണ്ടും.

(യോ. സുലാഹ് അബ്ദുൽ ഹാഫ്ജ് വാലിയുടെ ‘ലത്യാളുപു വുർആനിയു’ എന്ന കൃതിയിൽ നിന്ന്.)

٧٨/٥ مَعْجمُ مَقَابِيسِ الْلُّغَةِ
٢) المراجع السابقة ٧٩/٥
٣) المراجع السابقة ١٥٨/٥